

[Kai Moltke.]

september, og jeg vil anmode de mennesker, som har overset det, om at læse det — er det ganske klart, at hvis man i løbet af det kommende års tid får sådanne installationer, sådanne hovedreparationer af frygt for vurderingspriserne, er det i alle tilfælde noget, man ikke skal lægge ansvaret for på selskaberne, men som de partier, der dengang gennemførte byggestøtteleven, har hovedansvaret for.

Til sidst et par ord om det optimistiske syn, man nu har på huslejeforhøjelserne. Igen er Århus smilets by. Det er helt andre tal, når det drejer sig om Vesterbro, og vi er nu engang nogle københavnere herinde også. På Vesterbro ligger den gennemsnitlige stigning for disse år efter de foreløbige vurderinger på 77-78 pct., og for de laveste . . . (*Weekop*: Hvor ved hr. Kai Moltke det fra?). Det er blevet offentliggjort i Vesterbrobladet efter samråd med de folk, som har siddet i vurderingsrådene derude, og i øvrigt med vurderingens hovedkontor. Her er det, man samtidig har de smukke tal, at lejligheder opført før år 1900 viser en stigning på 59 pct. i almindelighed, hvor de har et toilet i lejligheden, og 51 pct., hvor de har et toilet i gården. Derfor min aktualisering af dette afsnit af boligforliget.

Anden næstformand (Thestrup): Jeg vil gerne gøre hr. Kai Moltke opmærksom på forretningsordenens § 25, hvorefter det ikke er tilladt at tiltale medlemmerne direkte, og hvorefter det er således, at man skal benævne medlemmerne med hr., fru eller frk. foran navnet.

Kai Moltke: Jeg skal efter bedste evne bestræbe mig.

Niels Westerby: Jeg skal berolige formanden med, at jeg også skal gøre mig umage for ikke at glemme hr. et.

Boligministeren undrede sig over, at jeg havde gjort nogle bemærkninger om den boligfond, som regeringen har planer om, idet jeg sagde, at fremkomsten af tanker om en boligfond kunne opfattes som et brud på de 4 forligspartiets forudsætninger. Boligministeren kan selvfølgelig undre sig over, at jeg drager det synspunkt ind i drøftelsen; men det gør jeg ud fra en ganske bestemt

betragtning. Jeg og liberalt centrum har under valgkampen sagt, at vi ville gøre, hvad vi kunne for at få lavet boligforliget om, og kunne vi ligesom få luften til at sitre lidt mellem de 4 gamle partier, sådan at vi kunne få en ny forhandlingsrunde om boligforliget, så ville boligforliget blive lavet om.

Det har jeg direkte lovet vælgerne at gøre mit bedste for, og derfor vil jeg gerne drage det ind i billedet, at det kan opfattes som et brud — for venstre og de konservative har vel ikke i deres modstand mod en boligfond og deres kamp for en grundejerfond kun tænkt på, at grundejerne skulle have de penge, som lejeforhøjelsen gav? Venstre og de konservative har vel også — men det ved de bedst selv — tænkt på, at de ikke vil have en strukturændring af hele vort finansieringssystem; men det kan man til en vis grad sige det bliver, hvis man erstatter de sædvanlige finansieringskanaler med en statslig boligfond. Det er altså en tilføjelse til boligforliget, som kunne gøre det berettiget for venstre og de konservative at rejse tvivl om, hvorvidt boligforliget er blevet holdt.

Hr. Axel Ivan Pedersen var inde på, at der var en række ting i boligforliget, han var glad for — jeg tror, han nævnte 7 eller 8 punkter. Men så føjede hr. Axel Ivan Pedersen til: men kunne vi lave et par ting til, som gjorde det bedre, ville vi selvfølgelig gøre det. Jeg synes, der heri ligger en meget klar erkendelse fra hr. Axel Ivan Pedersen af, at boligforliget ikke er helt godt. Hvis det var godt, ville hr. Axel Ivan Pedersen vel ikke stå her i dag og sige, at nu skal der føjes noget yderligere til boligforliget for at lave det bedre.

Derpå kom hr. Axel Ivan Pedersen ind på, at man skulle prøve på at forhindre, at der blev omprioriteret og derved kastet en masse kapital ud på markedet, og at der skete en stigning i ejendomspriserne. Kan vi finde en løsning på det, sagde hr. Axel Ivan Pedersen, vil det være godt. Det er jeg enig i, og jeg vil i al beskedenhed pege på, at vi fra liberalt centrum netop foreslog en løsning, hvorved man ville have undgået dette problem. Vi foreslog nemlig, at man det første år skulle tage en byggestøtteafgift på 20 pct., og en sådan afgift, der gik til nybyggeriet, ville jo ikke betyde, at husejerne fik større indtægter; det ville derfor heller